

R. P. D.

CRISPINO

Compostellana Parochialium.

Mercurij 5. Maij 1717.

IMPVGNARE satagens Benedictus de Castro nominationem, quam de Anno 1714. Abbas, & Monaci Sanctæ Mariæ de Soberado Cistercienses Ordinis Sancti Bernardi. expleuerant in Personam, Andreae Sdoanis ad Vicariam, seu Parochialem S. Martini ab immemorabili eorum Monasterio unitam postulavit in nostro Auditorio coram Reverendissimo D. meo Decano eiusdem Parochialis assentionem, suffultus tam approbatione Ordinarij, quam licteris Apostolicis, verum spe sua delusus succubuit per sibi contrariam Sententiam,

A

à qua,

à qua, cum placuerit Signatura Iustitiæ signare Commissionem cum clausula alteri qui ad legitimam, ad istius tramites delegata mihi causa in hodierna audientia proposui conforme dubium = *An sit procedendum ad legitimam executionem, seu potius litteræ Benedicti sint exequenda* = & responsum accepi in omnibus confirmatorium præcedentis Iudicati = *esse procedendum ad legitimam*.

Et enim dùm per Andream statim secuta nominatione iuxta Constitutionem 47. §. 3. S. Pij V., expedita etiam fuit prouisio Apostolica pro Indemnitate Dataria, vtrique ipsius litteræ veluti innixæ nominationi veri, & legitimi Patroni in vniuersum iustificatæ apparent, *Murga de Beneficijs quest. 2. num. 291.*, *Ventrigl. in prax. rer. notabilium adnot. 20. §. 2. num. 9.*, *Gonzal. ad Regul. 8. Cancellaria gloss. 5. à §. 3. num. 59.*, *Corrad. in prax. Benefic. lib. 3. cap. 9. num. 42.*, & dixit Rota in *Leodien. Parochialis, seu Vicaria 25. Iunii 1716. §. E contra vero coram Illustrissimo Molines*, & proindè celem exposcunt executionem ad *Text. in Capitulo si Capitula*, ibique *Glossa verbo executum de concession. in Præbendam in 6.*, & dictum fuit in *alia Compostellana Beneficij 29. Aprilis 1716. §. Enim coram Rmo D. meo Ansaldo*.

In nihilo attento eo subreptionis vitio, quo eadem litteræ labefactæ dicebantur ob reticentias in narratiua censuras, quibus erat innodatus ipse Andreas ob recursum habitum ad Iudices Laycos, hoc etenim iterum compertum fuit non regere in facto, nec releuare in Iure, siquidem omisso, quod huiusmodi recursus habiti fuerunt à persona tertia speciali, prout requirebatur, mandato procuræ carente, & proindè suffragari non debent ad incurrendam pœnam, vt tradit *Rota decis. 652. num. 3.*, & *4. part. 1.*, & *decis. 509. num. 9. part. 7. Rec.*, & *coram Priolo decis. 44. num. 36.*, profectò, dùm constat Andream nullatenus impediuisse cursum litis, & Iurisdictionem Iudicis Ecclesiastici haud quaquam declinasse per consimilem recursum habitum ad effectum tantum protrahendi terminum probatorium, quem Iudex Ecclesiasticus coarctauerat ad solos decem dies, licet de Iure esset indultus in numero dierum octuaginta, proindè talis recursus detestabilis nuncupari non potuit in hypothese, nec aptus inducere pœnam censurarum *Rota coram Priolo decis. 254. num. 11.*, & *23.*, & *firmavit in Granaten. Cappellani & 27. Nouembris 1713. §. In hoc autem coram R. P. D. Falconerio*, atque ideò consimilis narratiua tamquam non necessaria poterat tuto omitti absque vitio subreptionis.

Minusque defectuosa allegari potuit eadem narratiua, & simili vitio subreptionis inquinari ob non expressum lapsum bimestris; Etenim prouisio Apostolica non quidem in casu erat necessaria pro obtinenda institutione, sed dumtaxat ex *Constitutione Supradicta §. Pij V.* emanata pro Interesse Dataria, in qua nominatis ad Vicarias perpetuas vacatas in mensibus reseruatis nullus præfigitur

terminus ad illas obtinendum, quia satis est quod illa expediatur antè captam possessionem, & perceptionem fructuum, vt dixit *Rota in alia Compostellana Parochialium* 11. Maij 1716. S. *Eorundem coram R. P. D. meo Cerro.*

Neque etiam subreptio aliqua exoriri potuit ab eo, quod Papæ narratum fuerit Parochialem Ecclesiam S. Martini esse perpetuam Vicariam Monasterij Sanctæ Mariæ de Soberado, & ommissa expressio, quod vacauerat in mense reseruato, & fuerit quoque nuncupata Ecclesia Parochialis, vel Beneficium, quoniam sufficit, quod Pontifici extiterit narratum agi de Ecclesia vnita, & insuper satis est nouam prouisionem concessam fuisse cum clausulis præseruatiuis vnionis, & Iuris alteri quæsitæ, quotiès enim verificabatur vnio, iustificata dici poterat expressio Vicariæ perpetuæ ratione cuius nuncupari potuit etiam Beneficium, vt tradit *Oied. de Compatib. benef. part. 1. cap. 15.*, *Paris. de Resignat. lib. 2. quæst. 2. num. 12.*, non subsistente in facto omissione narratiuæ vacationis secutæ in mense reseruato, cum id satis apertè appareat in litteris nouæ prouisionis, vt patet in *Summarijs vtriusque Collatantis num. 24.*, & 17.

Demum ad suadendam prætenfam obreptionem siuè subreptionem litterarum non vrgere visa sunt ea, quæ fuerunt Pontifici exposita circa vnionem controuersæ Parochialis factam Monasterio Sanctæ Mariæ de Soberado, quippè nec ista obiectio apud Dominos meruit animaduersionem, cum de vnione dictæ Ecclesiæ tot vniois documentis, & demonstrationibus adedò patenter doceatur, vt de illa amplius dubitari non possit, eaque redditur incontrovertibilis eo ipso, quod manifestè demonstratur Monasterium præfatum ab antiquissimo tempore consueuisse percipere tres ex quatuor partibus fructuum sepedictæ Ecclesiæ Parochialis, vt patet in nominatione facta vsque de anno 1569. *Summ. Monasterij num. 1.*, superaddita obseruantia etiam vsque ad annum 1590., in quo Petrus Raposus eo tunc Vicarius electus in d. Parochia egrè ferens quinimò non sustinens tres ex quatuor partibus fructuum suæ Parochiæ percipi debuisse à d. Monasterio in diminutionem, siuè præiudicium propriæ congruæ, iudicialiter illud pulsauit pro sufficientis congruæ subministracione, eaque lis per concordiam fuit amicabilem sopita, & conuentum extitit Monasterium posse retinere medietatem omnium fructuum, alteram verò medietatem tribuendam esse Vicario pro ipsius congrua; Vndè ex hac perceptione fructuum, & assignatione congruæ perspicuum oritur documentum præcitatæ vnionis *Forricell. de Vnion. cap. 11. num. 80.*, *Spad. cons. 158. sub num. 3. tom. 2.*, *Rota coram Martin. Andrea decis. 11. num. 3.*, in *Rec. decis. 445. num. 7. part. 5.*, & *coram Emerix Jun. decis. 1098. num. 6.*, & in *Burgi S. Sepulcri Parochialis 5. Iunij 1690. S. Resultabat coram clar. mem. Cardinali Caprara, in Leodien. Parochia,*

chia, seu Viaria 25. Junij 1716. S. Evidentius coram R. P. D. Molines, & in Fanen. Jurisdictionis 21. Jan. 1704. S. Quod autem coram Eminentissimo Scotto, & in altera Compostellana favore eiusdem Monasterij emanata 26. Februarij 1717. S. Certius coram R. P. D. meo Gamaches,

Potissimè quia in eadem concordia enunciatum extitit constitutam fuisse prædictam congruam ad terminos Sac. Concilij Tridentini, & Constitutionis S. Pij V., cumque à Concilio, & Piana Constitutione fuerit Sancitum deberi assignationem congruè Vicario nominando in Ecclesijs vnitis, hinc non ad alium titulum, quam vnionis referenda est obligatio consimilem congruam præstandi Cardinal. de Luca disc. 20., & 21. num. 5. de Paroch., Rota decis. 2046. num. 1. coram Coccino, & decis. 318. num. 14. coram Emerix Jun., & dec. 81. num. 43. part. 18. Recens., fortius coadiuvante expressione per Abbatem Monasterij in duobus prædictis statibus, super præsentatione ad quartam Beneficij cum cura; Vnde evidentius fit redditus, & fructus Parochialis assignatos fuisse Monasterio, & pro quarta parte Rectori Ecclesie, ratione cuius controuersum Beneficium sumpsit denominationem quartæ partis Loth. de re Benefic. lib. 2. quest. 21. num. 22., Rota dec. 441. num. 4. coram Puteo, & decis. 207. num. 8. coram Coccino.

Nec obstare valet, quod instatibus anni 1462. favore Roderici Vitalis, & anni 1542. favore Alonsi, isti electi ad Parochialem prouisi extiterint cum omnibus fructibus eidem spectantibus, nam omissa responsione, quod isti sunt status antiquiores, & melius correcti, & interpretati à statibus modernioribus, qui veniant attendendi in hypothesis ultra exceptiones datas prædictis Institutionibus tanquam æditis absentibus Abbatibus sepediti Monasterij, & proinde nullius releuantie, vt perpendit altera decisio Compostellana Parochialium 26. Februarij 1717. coram R. P. D. meo Gamaches, profectò dictio huiusmodi *omnium fructuum* qualificata, & moderata remanet ex subsequentibus verbis ibi = *eidem Beneficio spectantibus, & pertinentibus* = Vnde talis Vniuersitas rectè intelligi debet de omnibus fructibus assignatis per Monasterium in congruam, non autem totius, & integralis fructatus, Paris. cons. 91. num. 11. lib. 4., Decian. cons. 3. num. 6. lib. 3. Altograd. cons. 69. num. 66. lib. 1., & tradit Rebus. in leg. nominis vers. aliquando ff. de verb. signific. Barbosa. dict. 241. num. 2. Boer. decis. 158. n. 14. Minusque vim facit prætenfa immutatio vnionis in Ius patronatus, ex quo nimirum appellatum fuerit Monasterium nomine Patroni, & in diuisione vacationum tributum illi fuerit Ius præsentandi, verba etenim = *Patroni, e di presentare* = intelligi debent juxta subjectam materiam, nempe etiam de illo, qui habet Ius præsentandi ratione vnionis, quia nominatio, & præsentatio fraternizant, vt docuerunt Turricell. de Vnion. cap. 11. num. 92. Rota decis. 44.

cf. 44. num. 6., & seqq., par. 5., & ducif. 330. num. 24. par. 9. Rec.,
& in altera Compostellana 11. Maij 1716. §. 2., & S. Atque hinc co-
ram R. P. D. meo Cerro, & huiusmodi expressiones verificantur
etiam in habente Ecclesiam sibi unitam, qui largo modo vocatur
Patronus, & habere dicitur Ius presentandi *Rota decis. 185. num. 21.*
& 22. part. 4. recent. tom. 2., & decis. 947. num. 4. coram Emerix Iun.
& in dicta Compostellana Parochialium 11. Maij 1716. coram R. P. D.
meo Cerro.

Prout nec etiam refert, quod talis Ecclesia data fuerit in titulum,
quia hoc non repugnat unioni, dum titulus in Vicarijs perpetuis
datur quoad exercitium, non autem, quoad substantiam, & pro-
prietatem, qua ratione potuit etiam dicta Ecclesia uniri alteri Be-
neficio absque alteratione unionis praecedenter factae Monasterio
ad tradita per *Turricell. de Union. d. cap. 11. num. 77.*, & *Rota*
decis. 37. num. 8. part. 4. tom. 1., & *decis. 445. num. 11. part. 5. Recent.*
& in *Burgen. Iurisdictionis super actibus Parochialibus 26. Iunij*
1715. §. neque subsistit coram me; Quoniam cura habitualis re-
mansit penes Monasterium per *Gloss. in cap. unico de Cappell. Mo-*
nach. in 6., & dixit *Rota in Nouarieu. Parochialis, seu Vicaria Sancti*
Martini 22. Iunij 1705. §. Hispositis coram clara memoria Cardinali
Caprara.

Probata ex his unione controuersae Parochiae ex inconcussa obseruan-
tia elicitata ex pluribus statibus, & demonstrationibus, per quam
etiam sine titulo probari unionem est opinio a Doctoribus, & Tri-
bunalibus communiter recepta, de qua *Rota coram Cerro dec. 866.*
num. 1., & *coram Priolo decis. 252. num. 19.*, & *coram Emerix Iun.*
decis. 1334. num. 2., & in *Leodien. Parochialis, seu Vicaria prima*
Iulij 1707. §. Verum coram R. P. D. Aldrouando, eaque vindicata
ab omnibus exceptionibus, & obiectis, accedit insuper titulus ex-
pressus ex donatione facta per Ferdinandum Regem Hispaniarum
Monasterio de anno 1211., quae Domini reputarunt sufficiens do-
cumentum ad magis, magisque confirmandam saepedictam unionem
jam aliunde constabilitam, quemadmodum in praecisis terminis hu-
iusmodi donationum, quae factae fuerunt alijs Monasterijs respon-
dit *Rota decis. 192. num. 4.*, & *decis. 212. num. 1.*, & 2., & *dec. 254.*
per tot. par. 7. rec., & *coram Cerro decis. 64. num. 4.*, & *coram Mer-*
lin. decis. 525. num. 2., & *coram Emerix Iun. decis. 947. num. 1. & 2.*
& in *Barcinonen. Decimarum 27. Iunij 1704. coram bo. me. Muto.*

Haud quaquam aduersante exceptione alias data praedictae donationi
ex defectu potestatis, vel voluntatis Donatarij circa Spiritualia
promanente, ultra quod enim in hypothese concurrat etiam
confirmatio ordinarij nempe Archiepiscopi Compostellani,
vbi per consimiles approbationes censetur etiam comprehen-
sum Ius Spirituale ad *Text. in cap. Pastoralis de donation. Lam-*
ber. de Iurepat. lib. 1. part. 2. quest. 1. artic. 9. num. 25. Viuian. de Iur.
parr.

patr. lib. 4. num. 7. Tondut. quest. benef. 54. num. 5., plurimum confert animaduersione, quod post centenariam, & immemorabilem, vna cum obseruantia tot seculorum ritè, & rectè præsumendum sit confirmationem quoque Pontificiam accessisse, quæ Donationem prædictam, & vnionem conualidauerit, Zabarell. in *Clement. 1. numer. 19. in fin. de supplenda neglig. Prælat. Pastor. de Benefic. lib. 1. tit. 4. num. 15. Turricell. de Vnion. cap. 12. n. 24. Rot. dec. 1437. num. 4. coram Seraphin. & decif. 310. num. 7. part. 16. & decif. 336. num. 2. par. 18. Recent.*

Et prætermittis cæteris exceptionibus circa donationem prædictam, tamquam plenè sublatis in antecedenti decisione huius causæ, Domini eo libentius in hunc sensum inclinarunt, quia ab Anno 1308. vsque in hæc tempora neutiquam docetur, quod Parochia controuersa prouisa semel aliquandò extiterit à Dataria, vel Ordinario, & tamèn præcisue ab vnione eaque sublata verisimiliter id contingere non potuisset, maximè quia, neque docetur, quod prouisa vnquam fuerit per concursum à Sac. Concilio Tridentino præscriptum in Parochialibus non vnitis; Vndè maximè incaluit efficacia inconcussæ, & inuincibilis obseruantia, ne quidem simplicis, sed ferè triplicatæ centenariæ, perquam præsumitur nedum verus, & inuariabilis titulus vnionis, sed optimè etiam infertur illam processisse ex legitima causa ab habente potestatem, *Rota. decif. 254. num. 10. part. 3. diuers. & decif. 218. num. 5. part. 6. & decif. 514. num. 10. & decif. 709. num. 1. part. 18. Recent. & in Colonien. Præcedentiæ super bono Iure 4. Iunij 1696. S. Cum tertio, & 22. Martij 1697. S. consuetudinis coram bo. me. Muto.*

Nec ad euertendam huiusmodi adeò stabilitam, & omnibus numeris absolutam obseruantiam, totque documentis insuper fulcitam iurare in oppositum visæ sunt quædam Visitationes Episcoporum, ex quibus validum desumebant fundamentum scribentes pro Benedicto ad excludendâ prædictam Vnionem, quia cum prædicta Ecclesia, de qua sermo habetur, sit Parochialis, licèt per Vnionem extinctiuam fuerit subiecta Monasterio, semper tamen inconcernentibus Curam Animarum, & administrationem Sacramentorum remansit subiecta Visitationi Archiepiscopi, quæ tamen vti restricta ad certos tantum modo, & determinatos actus non tollit Vnionem *Card. de Luca de Iurisdict. disc. 4. num. 4. Rot. in Nullius, seu Clarauallen. Visitationis 21. Martij 1707. S. Quod secundum cor. Reuerendissimo Episcopo Labacen. & in Burgen. Iurisdictionis, seu Visitationis 3. Iunij 1713. S. constabito cor. bo. me. me Barbarigho.*

In minimum refragante, quod Vicaria Sancti Martini reperiatur vnita alteri Beneficio S. Iacobi, ex quo arguebant destructus, siuè innouatus prædictus titulus Vnionis, quippè quia cum Parochia Sancti Martini sit Vicaria perpetua, rectè illi vniri potuit altera Ecclesia, per quam vnionem alterata nullatenus dici poterit præce-

dens

dens unio facta monasterio Sanctæ Mariæ de Soberado, cum ista posterior non fuerit unio subiectiua, & extinctiua, sed æquè principalis, & ad hunc unicum effectum ordinata, vt vnus tantum Rector vtriusque Ecclesiæ regimini præesset, prout in eiusdem Unionis littera exprimitur.

Similiter attendi non promeruit reflexio, quod eadem Vicaria veluti vnita alteri Beneficio Iurispatronatus Laicorum diuiso Iure nominandi per Turnum, indè emergeat, quod cum vacatio acciderit in Turno Abbatis personæ Ecclesiasticæ, Beneficium subiectum esse dicatur reservationi, etenim super hoc expressè cautum habetur ex particulari conuentione, vbi inter Abbatem, & Patronos Laicos circa talem unionem conuentum extitit, quod fieri deberet ibi = *senza pregiudicio della loro presentazione* = Vndè dum non obstante diuisione per Turnum, fuit in actu Unionis præseruata eorum præsentatio, nullum Ius irrogatum remansit præcedenti præsentationi per huiusmodi unionem, & Turni diuisionem, vt in puncto *Rota decis. 9. num. 30., & 31. coram Rmo Domino meo Decano, & in Parmen. Beneficij 28. Ianuarij 1701. S. Quam quidem, & 13. eiusdem anni S. Iterum in fine coram Card. Scotto, & in illius confirmatoria 16. Ianuarij 1702. S. At quando coram Rmo Domino meo Decano.*

Nec demum opitulari valuit altera facti circumstantia desumpta ab eo, quod incerta Parochiæ à Vicario fuerunt percepta, ac si, tale quid excluderet unionem sepè enunciata, factum namque huiusmodi unioni nullatenus repugnat, quinimò ei patenter famulatur, nam ista Incerta ab ipsis Vicarijs percipiuntur, nec ipsis incongruam imputantur juxtà supradictam Constitutionem Sancti Pij V.

Et ità in reliquis approbando deducta in præcedenti decisione Rmi Domini mei Decani vtraque parte acerrimè informante resolutum fuit &c.

ROMÆ, MDCCXVII.
Typis Reuerendæ Cameræ Apostolicæ.

SVPERIORVM FACVLTAŒ.

